

любилъ Бѣгоматере, кога ѿстарелъ, се разболѣлъ и не мѡжелъ, да се дѣгне ѿ старости; Игѣменъ далъ мѣ еднаго члѣвѣка, да мѣ чини измѣтъ; ѣдѣнъ патъ не былъ тамъ той, цѡ мѣ чинилъ измѣтъ, а старецо сѣкалъ, да стѣне, ималъ сѣкле, и се помѡлилъ, сѣкалъ да стѣне, и не мѡжелъ, тогѣва погледналъ на икѡна Бѣгородична: и се заплакалъ, и рѣкалъ: сосъ вѣра: Сладчайшаа моѡ влчице, помози ми: и оу той часъ найде се и видѣлъ предъ себѣ престѡа Бѣца, и мѣ рекла; За голѣма любовь, цѡ имашъ на менѣ, ѣте ти давамъ ѡцѣ тридесать годѣни да имашъ на Овоѣ вѣкъ: да имашъ сила, колкъ сѣ ималъ, кога сѣ былъ на тридесеть годѣни; за цѡ почиташъ моѣ име. Това мѣ рекла, и не ѣ видѣлъ: а калѣгеръ се заборавилъ, и станалъ заравъ, и видели дрѣгѣте калѣгери, цѡ се оучинило това чѣдо, прославили Бѣга, и престѡа Бѣца, а Онь сѣ мыслилъ това чѣдо повѣше, и помногъ почиталъ и славилъ престѡа Бѣца, ѣйже слава, аминь.

☪ СОГЛАЗНИВШЕМСА БРАТѢ И БЦЕЮ ОУМИРЕНЪ,

Ч У Д О 34.

Оу той монастырь двѣ калѣгери нещѡ свѣрале, ѣдѣнъ былъ бѣгомѡлецъ и мѣ прощавалъ на дрѣгѣи и се мѡлилъ Бѣгу за негѡ, а дрѣгѣи се фодѣлилъ и гѡ клеветилъ на Игѣмено, и лѣгалъ, какъ да ѣ оучинилъ некой грѣхъ, това чѣлъ той, цѡ былъ правъ, много жѣлилъ, и было гѡ срамъ, не мѡжелъ, да трѣпи таквѣ лѣжовна клеветѣ, амѣ не се надеѣлъ на чѡвѣцы, амѣ на силнаго Бѣга и на престѡа Бѣца, и се надѣѣлъ, тыѣ да мѣ помѡгнатъ, да не ѿстане посрамленъ ѿ дрѣгѣите калѣгери; еднѡ оутро, кога читали оу цркви, видѣлъ тогѡва, цѡ гѡ клеветилъ, близъ при негѡ стоѣлъ безъ срамъ, и не се кѣлъ, зацѡ гѡ клеветилъ на правина, тогѣва той правѣо калѣгеръ мѣ се